I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 911/69 VAN DE RAAD

van 13 mei 1969

inzake maatregelen ter vergemakkelijking van de afzet van in de Franse overzeese departementen geproduceerde suiker

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 1009/67/EEG van de Raad van 18 december 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2100/68 (2), inzonderheid op artikel 9, lid 7, eerste streepje,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de suikermarkt van de Gemeenschap gekenmerkt wordt door het bestaan van enkele gebieden met een overschot en enkele gebieden met een tekort ; dat er belangrijke overschotten bestaan in België en in het noorden van Frankrijk, evenals in de Franse overzeese departementen ; dat Italië en het zuiden van Frankrijk kunnen worden beschouwd als de gebieden met het grootste tekort ;

Overwegende dat de economische betrekkingen tussen de Franse overzeese departementen en Europa vereisen dat een minimumhoeveelheid suiker uit genoemde departementen in Europa wordt afgezet ;

Overwegende dat uit de afleiding der prijzen met het oog op de regionalisatie voortvloeit dat een grote hoeveelheid suiker uit de Franse overzeese departementen moet worden afgezet in Italië om aldaar te worden geraffineerd en verbruikt ; dat het tekortgebied „Zuid-Italië" momenteel niet de totale hoeveelheid die traditioneel naar Europa wordt vervoerd kan opnemen ; dat het derhalve nodig is een ander afzetgebied voor de betrokken suiker open te stellen, met inachtneming evenwel van de totale hoeveelheid die in Italië kan worden afgezet ;

Overwegende dat de traditionele afzetgebieden voor de betrokken suiker in Zuid-Frankrijk zijn gelegen ; dat de in dit gebied gelegen raffinaderijen, op grond van het stelsel dat in Frankrijk vóór de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker van toepassing was, hun suiker, na raffinage, tegen dezelfde prijs hebben kunnen verkopen als de in Noord-Frankrijk gevestigde fabrikanten ; dat als gevolg van vorengenoemd Frans systeem de betrokken raffinaderijen bijna geheel hun produktie in de vorm van suiker van bepaalde kwaliteiten en in bijzondere verpakkingen hebben afgezet tot in de vrij ver afgelegen consumptiegebieden toe ;

Overwegende voorts dat het systeem van prijsregionalisering, bedoeld in Verordening nr. 1009/67/EEG, een herstructurering, voor wat de kwaliteit en de verpakking betreft, van de raffinage van suiker uit de Franse overzeese departementen noodzakelijk maakt met het oog op de afzet van deze suiker in een dicht bij de havenraffinaderijen gelegen consumptiegebied ;

Overwegende dat het dientengevolge dienstig is te voorzien in een overgangsregeling waardoor de raffinaderijen in de gelegenheid worden gesteld hun produktie en hun afzet te herstructureren ; dat het te dien einde wenselijk is voor de Franse Republiek te voorzien in een machtiging om nationale steun te verlenen voor bepaalde hoeveelheden ruwe suiker van herkomst uit de Franse overzeese departementen die op haar grondgebied worden geraffineerd ; dat evenwel dient te worden vermeden dat door middel van deze steun een raffinaderij een grotere hoeveelheid ruwe suiker bewerkt dan zij gedurende een referentieperiode heeft geraffineerd ; dat het ter bevordering van de nagestreefde herstructurering dienstig is, te voorzien in een geleidelijke afneming van de maximumbedragen van de gedurende een bepaalde periode te verlenen steun,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Gedurende de verkoopseizoenen voor suiker van 1968/1969 tot en met 1972/1973, kan de Franse Republiek, ten titel van maatregelen ter vergemakkelijking van de afzet van in de Franse overzeese departementen voortgebrachte suiker, nationale steun

(1) PB nr. 308 van 18. 12. 1967, blz. 1.
(2) PB nr. L 309 van 24. 12. 1968, blz. 4.

verlenen voor ruwe suiker van herkomst uit deze departementen, die in de in lid 2 genoemde raffinaderijen wordt geraffineerd.

2. De hoeveelheid „tel quel" van de in lid 1 bedoelde ruwe suiker die voor steun in aanmerking komt, is beperkt tot :

a) 110.000 ton voor de raffinaderij in Marseille,

b) 140.000 ton voor de raffinaderijen in Bordeaux en Nantes.

De hoeveelheid ruwe suiker die in aanmerking komt voor steun mag evenwel niet meer bedragen dan 90.000 ton voor elk der sub b) genoemde raffinaderijen.

De Franse Republiek kan voorts binnen de grenzen van de totale hoeveelheid, ten hoogste 10.000 ton voor de steun in aanmerking komende ruwe suiker naar eigen goeddunken over de sub a) en b) genoemde raffinaderijen verdelen.

3. In geval van moeilijkheden bij de voorziening met uit de Franse overzeese departementen afkomstige ruwe suiker die bestemd is om op Italiaans grondgebied te worden geraffineerd voor plaatselijke menselijke consumptie, kunnen de in lid 2, sub a) en b), bedoelde hoeveelheden worden herzien volgens de procedure van artikel 40 van Verordening nr. 1009/67/EEG.

Een vermindering als gevolg van de herziening mag niet meer bedragen dan de hoeveelheid die nodig is voor de in de voorgaande alinea bedoelde voorziening.

Artikel 2

1. De in artikel 1, lid 1, bedoelde steun mag voor 1.000 kilogram ruwe suiker van standaardkwaliteit niet meer bedragen dan

— 11,73 rekeneenheden voor ruwe suiker, geraffineerd tijdens het verkoopseizoen voor suiker 1968/1969,

— 6,57 rekeneenheden voor ruwe suiker, geraffineerd tijdens het verkoopseizoen voor suiker 1969/1970,

— 6,10 rekeneenheden voor ruwe suiker, geraffineerd tijdens het verkoopseizoen voor suiker 1970/1971,

— 5,63 rekeneenheden voor ruwe suiker, geraffineerd tijdens het verkoopseizoen voor suiker 1971/1972,

— 5,16 rekeneenheden voor ruwe suiker, geraffineerd tijdens het verkoopseizoen voor suiker 1972/1973.

2. Indien de kwaliteit van de betrokken ruwe suiker afwijkt van de standaardkwaliteit, wordt op de in lid 1 bedoelde bedragen een coëfficiënt toegepast. Deze coëfficiënt is gelijk aan het rendement van de betrokken ruwe suiker, gedeeld door 92. Het rendement wordt berekend volgens het bepaalde in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad van 9 april 1968 houdende vaststelling van de standaardkwaliteit voor ruwe suiker en van de plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap voor de berekening van de c.i.f.-prijzen in de sector suiker [1].

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 13 mei 1969.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. P. BUCHLER

[1] PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3.